

**การสร้างแบบวัดภาคปฏิบัติกีฬาเซปักตะกร้อ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา
และพลศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
Life Skills Test Construction on for Grade 6 Student**

ตรีเมษฐ์ ศิริเรือง¹
ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน²
ไพศาล วรรคำ³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) เพื่อสร้างเครื่องมือวัดภาคปฏิบัติกีฬาเซปักตะกร้อ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 2) เพื่อหาคุณภาพของแบบวัดภาคปฏิบัติกีฬาเซปักตะกร้อ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 อำเภอปรังค์ภู ภาควิชาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 120 คน จาก 5 โรงเรียน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน(Multi-Stage Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบสังเกตวัดภาคปฏิบัติกีฬา เซปักตะกร้อ 1 ฉบับ มี 6 ตอน ทำการทดลอง 3 ครั้ง โดยครั้งที่ 1 ทำการทดลองกับนักเรียนจำนวน 30 คน ครั้งที่ 2 จำนวน 30 คน และครั้งที่ 3 จำนวน 120 คน เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก ค่าความยาก ค่าความเชื่อมั่น และค่าความเชื่อมั่นของผู้ตรวจให้คะแนน 3 คน ตามลำดับ

ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

ผลการทดลองครั้งที่ 1 แบบสังเกตวัดภาคปฏิบัติกีฬาเซปักตะกร้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.29 ถึง 0.66 ค่าความเชื่อมั่นของผู้สังเกต 3 คน มีค่าตั้งแต่ 0.831 ถึง 0.92 แบบทดสอบ

ผลการทดสอบครั้งที่ 2 แบบสังเกตวัดภาคปฏิบัติกีฬาเซปักตะกร้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.50 ถึง 0.68 ค่าความเชื่อมั่นของผู้สังเกต 3 คน มีค่าตั้งแต่ 0.859 ถึง 0.976

ผลการทดสอบครั้งที่ 3 แบบสังเกตวัดภาคปฏิบัติกีฬาเซปักตะกร้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.66 ถึง 0.74 ค่าความเชื่อมั่นของผู้สังเกต 3 คน มีค่าตั้งแต่ 0.992 ถึง 0.998 ค่าความเชื่อมั่น มีค่าตั้งแต่ 0.920 ถึง 0.940 ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดมีตั้งแต่ตั้งแต่ 0.964 ถึง 1.114 ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบวัดภาคปฏิบัติกีฬาเซปักตะกร้อ โดยการทดสอบนัยสำคัญของคะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถในกีฬาเซปักตะกร้อมีคะแนนมากกว่านักเรียนที่ไม่มีความสามารถในกีฬาเซปักตะกร้อมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ : แบบวัด, กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา, ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง, อำนาจจำแนก, ความเชื่อมั่น

¹ มหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

³ อาจารย์ ดร. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ABSTRACT

The purpose of this study was for 1) Construction of a Sepak Takraw Performance scale in the Learning Strand of Health Education and Physical for Mattayomsuksa 3 2) Develop quality of Construction of a Sepak Takraw Performance scale in the Learning Strand of Health Education and Physical for Mattayomsuksa 3. The samples consisted of 120 students, Si Sa Ket Primary Educational Service Area Office 3 who studied in the Second semester of the academic year 2009. They were obtained by the Multi-stage Random Sampling technique. instrument were used in this study is one type. One edition with six episodes. Conducted three times. The first experiment was conducted with 30 students. The second experiment was conducted with 30 students. And the third experiment was conducted with 120 students. Were to find discriminating power, reliabilities.

The research findings were as follows :

The first experiment The Construction of a Sepak Takraw Performance scale had item discrimination (r) ranging from 0.29 to 0.66 The reliability of the observed three people ranging from 0.831 to 0.920

The second experiment The Construction of a Sepak Takraw Performance scale had item discrimination (r) ranging from 0.50 to 0.68 The reliability of the observed three people ranging from 0.859 to 0.976

The third experiment The Construction of a Sepak Takraw Performance scale had item discrimination (r) ranging from 0.66 to 0.74 The reliability of the observed three people ranging from 0.992 to 0.998 reliabilities of 0.920 to 0.940. The standard error of measurement ranging from 0.964 to 1.114. Construct validites of all the 4 past were at the .01 level of significance

Keywords : Test, Strand of Health Education and Physical, Norms, Construct validites, Discrimination, Reliabilities

บทนำ

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา จัดเป็นสาระการเรียนรู้ที่เป็นพื้นฐานสำคัญที่ผู้เรียนทุกคนจำเป็นต้องเรียนรู้ เพราะการมีสุขภาพที่ดีเป็นคุณลักษณะอันพึงประสงค์ประการแรกของคนไทยที่รัฐบาลได้กำหนดไว้ เป็นนโยบายและมาตรการในการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นการพัฒนาผู้เรียนด้านปัญญา พัฒนาระบบการคิดอย่างมีวิจรรณญาณการตัดสินใจและการแก้ปัญหาโดยการให้ผู้เรียน เรียนรู้เกี่ยวกับตนเอง เข้าใจธรรมชาติและชีวิตรู้จักและเข้าใจตนเองเห็นคุณค่าของตนเองและผู้อื่น รักการออกกำลังกายและเล่นกีฬา รวมทั้งมีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่ดี เพื่อให้สามารถปฏิบัติตนได้ถูกต้องเหมาะสม ทั้งในด้านการป้องกัน การส่งเสริมและการดำรงไว้ซึ่งคุณภาพที่ดีอย่างถาวรของตนเอง ครอบครัวและชุมชน เพื่อวางรากฐานด้านสุขภาพให้เข้มแข็งเป็นการเตรียมความพร้อมเพื่อป้องกันปัญหาสุขภาพที่ยั่งยืนตรงตามเป้าหมายสอดคล้องกับแนวคิดตรงตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ที่ว่า “สุขภาพเป็นพื้นฐานของชุมชน” (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. 2546 : 1)

พลศึกษาเป็นการศึกษาที่ส่งเสริมพัฒนาในทุกด้าน โดยใช้กิจกรรมพลศึกษาที่เหมาะสม เป็นสื่อทำให้เกิดสมรรถภาพทางกายและจิตใจ โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติด้วยตนเองอย่างเต็มใจ ควบคุมไปกับการให้ความรู้และปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม กิจกรรมที่ใช้ในการปฏิบัติเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนได้ใช้ กล้ามเนื้อและอวัยวะต่างๆ ของร่างกายทำงานมากกว่าการเคลื่อนไหวตามปกติที่ใช้อยู่ในชีวิตประจำวัน เพื่อเป็นการตอบสนองความต้องการตามธรรมชาติของมนุษย์ที่ต้องการออกกำลังกาย เพื่อรักษาไว้ซึ่งสมรรถภาพและสุขภาพดี (สำนักนิเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษา. 2546 : 35)

เชกปีตะกร้อเป็นกิจกรรมทางพลศึกษา เป็นกีฬาสากลที่สถานศึกษาจัดให้กับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาประวัติ ภูมิ กติกา ฝึกปฏิบัติทักษะและกระบวนการ กิจกรรมทางพลศึกษามีกระบวนการปฏิบัติที่เห็นผลชัดเจน จึงมีการวัดและประเมินผลทั้งภาคความรู้และภาคปฏิบัติ โดยมุ่งเน้นกระบวนการวัดภาคปฏิบัติ เช่นการเลิฟ การเตะ การสกัดกั้น การเล่นทีม สมรรถภาพ รวมถึงคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เนื่องจากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2544 กำหนดให้สถานศึกษาจัดทำหลักสูตรและสาระการเรียนรู้ตลอดจนการวัดการประเมินผลด้วยตนเอง ดังนั้นแต่ละสถานศึกษาจึงมีการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ แนวทางการวัดผลและประเมินผลอย่างมีแบบแผน ใช้เทคนิควิธีการถูกต้องตามหลักวิชาการ (ส.วาสนา ประवालพฤกษ์. 2544 : 14)

การวัดและการประเมินผลแบบวัดภาคปฏิบัติกีฬาตะกร้อ ยังเป็นปัญหาสำหรับครูผู้สอน อาจเกิดจากการขาดความรู้ความเข้าใจในการวัด วัดไม่ตรงตามโครงสร้างเนื้อหา เครื่องมือที่ใช้ไม่ได้มาตรฐาน การวัดไม่สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ความคลาดเคลื่อนระหว่างการวัดจากตัวผู้วัดและตัวผู้ถูกวัดและตัวแปรแวดล้อมอื่นๆ ที่เป็นส่วนทำให้การวัดผิดเพี้ยนไป ทำให้ผลที่ได้จากการวัด เมื่อนำมาแปรผลแล้ว ไม่สามารถอธิบายลักษณะของผู้ที่ถูกวัดได้ หรืออธิบายได้ส่วนน้อยเท่านั้น ผู้สอนจึงจำเป็นต้องมีเครื่องมือและกำหนดเกณฑ์มาตรฐานไว้ชัดเจน จะทำให้การประเมินมีประสิทธิภาพและสะดวกต่อผู้ประเมินเอง

ดังนั้นผู้วิจัยซึ่งรับผิดชอบกิจกรรมกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาและเป็นผู้ฝึกสอนกีฬา จึงมีความสนใจที่จะสร้างแบบวัดภาคปฏิบัติกีฬาตะกร้อ กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เพื่อได้แบบวัดที่คุณภาพสำหรับนักเรียนและนักกีฬาปีตะกร้อ เพื่อใช้เป็นมาตรฐานในการเก็บข้อมูลเพื่อทำการประเมินผลตัดสินผลการเรียนและพัฒนาการของผู้เรียน ตลอดจนใช้เป็นแนวทางในการตรวจสอบกระบวนการด้านการปฏิบัติให้ไปในทางเดียวกัน ผลของการวัดอธิบายคุณลักษณะของผู้เรียนได้มากที่สุด

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างเครื่องมือวัดภาคปฏิบัติกีฬาเชกปีตะกร้อ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

2. เพื่อหาคุณภาพของแบบวัดภาคปฏิบัติกีฬาเซปักตะกร้อ กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษา และพลศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้แบบวัดที่มีคุณภาพ ในการวัดภาคปฏิบัติกีฬาเซปักตะกร้อ กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
2. เป็นแนวทางในการพัฒนาการสร้างเครื่องมือวัดภาคปฏิบัติกีฬาเซปักตะกร้อ สำหรับใช้ระดับชั้นอื่น

ระเบียบวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 อำเภอปรังคัง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 1,055 คน จาก 17 โรงเรียน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 อำเภอปรังคัง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 120 คน จาก 5 โรงเรียน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสังเกตวัดภาคปฏิบัติกีฬาเซปักตะกร้อ เป็นแบบสังเกตมาตราส่วนประมาณค่า วัดทักษะกีฬาเซปักตะกร้อ จำนวน 1 ฉบับ มี 6 ตอน แต่ละตอนสังเกต 4 ชั้น คือ ชั้นเตรียมพร้อม ชั้นปฏิบัติจริง ชั้นคุณภาพ ชั้นคุณลักษณะ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย จากแบบวัดภาคปฏิบัติกีฬาเซปักตะกร้อ ดังนี้

3.1 นำหนังสือจากภาควิชาวิจัยและพัฒนาศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อขอความร่วมมือจากโรงเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง

3.2 ติดต่อประสานงาน และขออนุญาตผู้อำนวยการโรงเรียน อาจารย์ผู้สอนพลศึกษาของโรงเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อกำหนดวัน เวลาและสถานที่ในการนำแบบวัดภาคปฏิบัติไปทดลองใช้ในแต่ละครั้ง ผู้วิจัยได้ชี้แจงเหตุผลในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อให้เกิดความเข้าใจ และได้ชี้แจงและทำความเข้าใจในการใช้เครื่องมือภาคปฏิบัติกับผู้ร่วมสังเกต

3.3 ชี้แจงให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทราบและเข้าใจถึงจุดประสงค์ ความสำคัญและขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย

3.4 นำแบบวัดภาคปฏิบัติ ไปทดลองใช้ครั้งที่ 1 กับนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน จาก 5 โรงเรียน วิเคราะห์หาคุณภาพและปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องหรือส่วนที่ไม่สมบูรณ์ ให้แบบวัดภาคปฏิบัติสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

3.5 นำแบบวัดภาคปฏิบัติ ไปทดลองใช้ครั้งที่ 2 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน จาก 5 โรงเรียน วิเคราะห์หาคุณภาพและปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องหรือส่วนที่ไม่สมบูรณ์ ให้แบบวัดภาคปฏิบัติสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

3.6 นำแบบวัดภาคปฏิบัติ ไปทดลองใช้ครั้งที่ 3 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 60 คน จาก 5 โรงเรียน วิเคราะห์หาคุณภาพของแบบวัดภาคปฏิบัติ และหาความสัมพันธ์ระหว่างแบบสังเกตวัดภาคปฏิบัติกีฬาเซปักตะกร้อ

ผลการวิจัย

1. ในการสร้างเครื่องมือวัดภาคปฏิบัติกีฬาเซปักตะกร้อ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลคือ ได้เครื่องมือวัดภาคปฏิบัติกีฬาเซปักตะกร้อ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 1 ฉบับ มี 6 ตอน แต่ละตอนสังเกต 4 ชั้น คือ ชั้นเตรียมพร้อม ชั้นปฏิบัติจริง ชั้นคุณภาพ ชั้นคุณลักษณะ

2. เพื่อหาคุณภาพของแบบวัดภาคปฏิบัติกีฬาเซปักตะกร้อ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา และพลศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

2.1 ผลการทดลองครั้งที่ 1 แบบสังเกตวัดภาคปฏิบัติกีฬาเซปักตะกร้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.29 ถึง 0.66 ค่าความเชื่อมั่นของผู้สังเกต 3 คน มีค่าตั้งแต่ .831 ถึง .92 แบบทดสอบ

2.2 ผลการทดสอบครั้งที่ 2 แบบสังเกตวัดภาคปฏิบัติกีฬาเซปักตะกร้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .50 ถึง .68 ค่าความเชื่อมั่นของผู้สังเกต 3 คน มีค่าตั้งแต่ .859 ถึง .976

2.3 ผลการทดสอบครั้งที่ 3 แบบสังเกตวัดภาคปฏิบัติกีฬาเซปักตะกร้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .66 ถึง .74 ค่าความเชื่อมั่นของผู้สังเกต 3 คน มีค่าตั้งแต่ .992 ถึง .998 ค่าความเชื่อมั่น มีค่าตั้งแต่ .920 ถึง .940 ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดมีตั้งแต่ตั้งแต่ .964 ถึง 1.114 ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบวัดภาคปฏิบัติกีฬาเซปักตะกร้อ โดยการทดสอบนัยสำคัญของคะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถในกีฬาเซปักตะกร้อมีคะแนนมากกว่านักเรียนที่ไม่มีความสามารถในกีฬาเซปักตะกร้อมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

1. ค่าความสอดคล้องความเหมาะสมระหว่างเกณฑ์การตัดสินกับพฤติกรรมที่สังเกตของแบบวัดภาคปฏิบัติกีฬาเซปักตะกร้อ มีคุณภาพเข้าเกณฑ์ทุกข้อ ซึ่งสอดคล้องกับค่ากล่าวของ ประสาท อิศรปริดา (2547 : 302) กล่าวได้ว่า ข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง น้อยกว่า .50 นั้นจะต้องดำเนินการแก้ไขปรับปรุงหรือตัดทิ้งไปเพราะถือว่าเป็นข้อสอบที่ขาดความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา หรือความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาต่ำเกินไป สอดคล้องกับงานวิจัยของโกสิน ทาชาติ (2552 : 70-86) ได้ทำการศึกษาการสร้างแบบทดสอบสมรรถภาพทางกายสำหรับนักกีฬาเซปักตะกร้อชาย ของมหาวิทยาลัยราชภัฏในกลุ่มภาคเหนือจุดประสงค์เพื่อสร้างแบบทดสอบสมรรถภาพทางกายและสร้างเกณฑ์สมรรถภาพทางกายสำหรับนักกีฬาเซปักตะกร้อชายของมหาวิทยาลัยราชภัฏในกลุ่มภาคเหนือ ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00, .80, .60, 1.00, .80, 1.00, และ .80 ตามลำดับ

2. คุณภาพของแบบสังเกตวัดภาคปฏิบัติกีฬาเซปักตะกร้อ

2.1 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสังเกตวัดภาคปฏิบัติกีฬาเซปักตะกร้อ

จากการทดลองใช้แบบสังเกตวัดภาคปฏิบัติกีฬาเซปักตะกร้อทั้ง 3 ครั้ง พบว่าข้อคำถามในแบบสังเกตวัดภาคปฏิบัติมีค่าอำนาจจำแนกเข้าเกณฑ์ทุกข้อ สอดคล้องกับค่ากล่าวของ ประสาท อิศรปริดา (2547 : 302) ที่อธิบายเกี่ยวกับทฤษฎีพฤติกรรมนิยมว่า นักจิตวิทยาพฤติกรรมนิยม มีแนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากสิ่งเร้า และทิศทางของพฤติกรรมจะถูกกำหนดโดยการเสริมแรงและการลงโทษ ถ้าเด็กได้รับการเสริมแรงหลังจากที่ได้กระทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งเด็กมีแนวโน้มจะแสดงพฤติกรรมนั้นซ้ำ ซึ่งลักษณะนี้เป็นการสร้างนิสัยของบุคคล นอกจากนี้ค่าอำนาจจำแนกที่ได้จากการทดสอบแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ครั้งที่ 2 มีค่าอำนาจจำแนกสูงกว่าครั้งที่ 1 สาเหตุเนื่องมาจากการสอบครั้งแรกอาจมีข้อบกพร่องหลายประการ เช่น ภาษาที่ใช้กำกวมไม่ชัดเจนลักษณะข้อความบ่งชี้ในทางที่ดีหรือไม่ดีชัดเจนไป ผู้วิจัยจึงคัดเลือกเฉพาะข้อที่มีนัยสำคัญทางสถิติซึ่งมีค่าอำนาจจำแนกเข้าเกณฑ์ทุกข้อ จึงเชื่อได้ว่าแบบวัดแต่ละข้อมีอำนาจจำแนกอย่างแท้จริงและค่าอำนาจจำแนกนี้ได้แสดงให้เห็นว่าสามารถจำแนกนักเรียนกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำออกจากกันได้สอดคล้องกับค่ากล่าวของบุญชม ศรีสะอาด (2545 :

97) ที่กล่าวไว้ว่า ข้อสอบที่มีค่าอำนาจใช้ได้จะต้องมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับดังตัวอย่างต่อไปนี้ สังคม พันชมพู่ (2547 : 110-136) ได้ศึกษาการสร้างแบบวัดภาคปฏิบัติกีฬาโอลิมปิก กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 ผลการวิจัย พบว่า แบบสังเกตภาคปฏิบัติกีฬาโอลิมปิก ทั้ง 6 ตอน ค่าอำนาจจำแนกเฉลี่ยตั้งแต่ .690 ถึง .740 และอูร์ทน์ บรรเลงการ (2547 : 120-134) ได้ศึกษาการสร้างแบบวัดภาคปฏิบัติกิจกรรมพลศึกษาทักษะกีฬาฟุตบอล กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย สำหรับนักเรียนชาย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัย พบว่า แบบวัดภาคปฏิบัติที่พัฒนาขึ้นค่าอำนาจจำแนกเฉลี่ย ตั้งแต่ .351 ถึง .560

2.2 ค่าความเชื่อมั่นของผู้สังเกต 3 คน

ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของผู้สังเกต 3 คน ของแบบสังเกตภาคปฏิบัติกีฬาตะกร้อ จากการทดลองทั้ง 3 ครั้งมีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์ทุกข้อ สอดคล้องกับ สังคม พันชมพู่ (2547 : 110-136) ได้ศึกษาการสร้างแบบวัดภาคปฏิบัติกีฬาโอลิมปิก กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 ผลการวิจัย พบว่า ค่าความเชื่อมั่นของผู้สังเกต 3 คน ตั้งแต่ .992 ถึง .998 และอูร์ทน์ บรรเลงการ (2547 : 120-134) ได้ศึกษาการสร้างแบบวัดภาคปฏิบัติกิจกรรมพลศึกษาทักษะกีฬาฟุตบอล กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย สำหรับนักเรียนชาย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัย พบว่า มีความเชื่อมั่นของผู้ตรวจ 3 คน มีค่าตั้งแต่ .960 ถึง .987

2.3 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสังเกต

ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสังเกตปฏิบัติกีฬาตะกร้อทั้ง 6 ตอน จากการทดลองทั้ง 3 ครั้ง ปรากฏว่า ทุกตอนมีค่าความเชื่อมั่นที่เข้าเกณฑ์ สอดคล้องกับสังคม พันชมพู่ (2547 : 110-136) ได้ศึกษาการสร้างแบบวัดภาคปฏิบัติกีฬาโอลิมปิก กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 ผลการวิจัย พบว่า ค่าความเชื่อมั่นของแบบสังเกต ตั้งแต่ .920 ถึง .940 และอูร์ทน์ บรรเลงการ (2547 : 120-134) ได้ศึกษาการสร้างแบบวัดภาคปฏิบัติกิจกรรมพลศึกษาทักษะกีฬาฟุตบอล กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย สำหรับนักเรียนชาย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัย พบว่า ความเชื่อมั่นของแบบสังเกตมีค่าตั้งแต่ .922 ถึง .955

2.4 ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด

ผลการวิเคราะห์ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดของแบบวัดภาคปฏิบัติกีฬาตะกร้อ จากผู้สังเกตทั้ง 3 คน ในการทดลองครั้งที่ 3 พบว่ามีค่าความคลาดเคลื่อนที่น้อยสอดคล้องกับอูร์ทน์ บรรเลงการ (2547 : 120 - 134) ได้ศึกษาการสร้างแบบวัดภาคปฏิบัติกิจกรรมพลศึกษาทักษะกีฬาฟุตบอล กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย สำหรับนักเรียนชาย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัย พบว่า ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดมีค่าตั้งแต่ .121 ถึง .171

2.5 ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบวัดภาคปฏิบัติกีฬาเซปักตะกร้อ

ผลการวิเคราะห์ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบวัดภาคปฏิบัติกีฬาตะกร้อ โดยการทดสอบนัยสำคัญของคะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ พบว่า คะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่มทุกตอนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของสำเร็จ บุญเรืองรัตน์ (ม.ป.ป. : 111) ได้กล่าวได้ว่า คุณภาพของแบบทดสอบที่สร้างนั้นย่อมครอบคลุมทุกพฤติกรรมที่ต้องการวัดตามสัดส่วนหรือน้ำหนักความสำคัญของแต่ละพฤติกรรมที่ต้องการวัด และต้องเขียนข้อคำถามให้สอดคล้องกับน้ำหนักความสำคัญของแต่ละพฤติกรรมด้วย ถ้าแบบทดสอบใดมีคุณภาพดังกล่าวถือว่า แบบทดสอบนั้นมีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง และสอดคล้องกับงานวิจัยของสังคม พันชมพู่ (2547 : 110-136) ได้ศึกษาการสร้างแบบวัดภาคปฏิบัติกีฬาโอลิมปิก กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 ผลการวิจัย พบว่า ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างทั้ง 6 ตอน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และครองวิสต์

และบรมบาซ (Krongvist and Brumbacs. 1968 : 116 - 120) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่อง แบบทดสอบวอลเลย์บอล สำหรับนักเรียนชาย ระดับมัธยมศึกษา (A Modification of the Randy Sepaktakraw Skill Test for High School) ผลการศึกษาพบว่า แบบทดสอบนี้มีค่าความเที่ยงตรง เท่ากับ .767 และมีค่าความเชื่อมั่น .817

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ควรมีการนำเครื่องมือวัดภาคปฏิบัติกีฬาตะกร้อที่พัฒนาขึ้นนี้ไปใช้กับนักเรียนในโรงเรียนอื่น เพื่อวัดและประเมินผลทักษะกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียนในเนื้อหาเดียวกัน แล้วพิจารณาผลที่เกิดจากการวัดว่า นักเรียนในแต่ละโรงเรียนมีผลการวัดเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร

1.2 การใช้แบบสังเกตภาคปฏิบัติกีฬาตะกร้อ ผู้สังเกตให้คะแนนควรมีความละเอียดรอบคอบในการสังเกต เพื่อให้การให้คะแนนมีความเหมาะสมตรงกับความรู้ความสามารถของนักเรียนที่ปฏิบัติงานได้มากที่สุด

1.3 การนำแบบสังเกตภาคปฏิบัติไปใช้ ไม่ควรใช้สังเกตนักเรียนเกิน 10 คน ในแต่ละครั้ง เพราะจะทำให้การสังเกตการปฏิบัติการทดลองของนักเรียนได้ไม่ทั่วถึง

1.4 การนำเครื่องมือวัดภาคปฏิบัติกีฬาตะกร้อไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต้องตรวจสอบว่านักเรียนเรียนเนื้อหาที่ต้องการวัดแล้ว และพิจารณาว่าไม่ควรใช้เครื่องมือวัดกับนักเรียนที่เรียนผ่านเนื้อหานั้นไปนานแล้ว เพราะอาจจะทำให้ได้ผลการวัดมีความคลาดเคลื่อน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยไปใช้ครั้งต่อไป

2.1 พัฒนาและสร้างเครื่องมือวัดภาคปฏิบัติกีฬาตะกร้อเนื้อหาอื่นในลักษณะเดียวกันนี้ควรมีการพัฒนา และสร้างเครื่องมือวัดภาคปฏิบัติในลักษณะนี้ในสาขาวิชาอื่นให้มากขึ้น เพื่อให้การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนมีความหลากหลาย สามารถค้นพบศักยภาพของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.2 ควรกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนให้มีช่วงระดับการให้คะแนนที่กว้างมากขึ้นเพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นที่สูงขึ้น

2.3 ควรมีแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง 4 ฉบับในชุดเดียวกัน

เอกสารอ้างอิง

กรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ. การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ตามหลักสูตร

การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2546.

โกสิน ทาชาติ. การสร้างแบบทดสอบสมรรถภาพทางกายสำหรับนักกีฬาเซปักตะกร้อ ชายของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
ในกลุ่มภาคเหนือ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2552.

ส.วาสนา ประवालพุกษ์. “การวัดผลการปฏิบัติจริง,” ใน เอกสารประกอบการประชุมสัมมนาทางวิชาการ
วัดผลและวิจัยสัมพันธ์ ครั้งที่ 4. หน้า 3-5. กรุงเทพฯ : ภาควิชาวัดผลและวิจัยการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2537.

ประสาธ อิศรปรีดา. สารัตถะจิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : นำอักษรการพิมพ์, 2547.

บุญชม ศรีสะอาด. การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2545.

สังคม พันชมพู่. การสร้างแบบวัดภาคปฏิบัติกีฬาวอลเลย์บอล กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.
มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2547.

สำนักนิเทศพัฒนามาตรฐานการศึกษา. การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาตาม
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2546.

อรุทศน์ บรรเลงการ. การสร้างแบบวัดภาคปฏิบัติกิจกรรมพลศึกษา ทักษะกีฬาฟุตบอล กลุ่มสร้างเสริมลักษณะ
นิสัย สำหรับนักเรียนชาย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม, 2547.

Krongvist, Roger A. and Wayne B. Brumbach. "A Modification of the Brady Volleyball Skill
Test for Hight School Boys," Research Quarterly. 39 :116 – 120 ; March, 1968.